

Toelating tot de bediening van het evangelie werd hem 21 juli 1820 verleend door de Commission nadat zijn kerkelijk examen naar wens was verlopen. Hij werd, conform het reglement, geëxamineerd in exegese Oude en Nieuwe Testament, kerkgeschiedenis, dogmatiek en dogmengeschiedenis, christelijke zedekunde en de ambtelijke vakken.²³ Wel blijkt uit de verslaggeving van de Commission aan de Réunion dat men een reis naar Frankrijk ter verbetering van zijn beheersing van de Franse taal nuttig achtte. L' Ange deelde de vergadering mee dat Cocheret daartoe f 400 ter beschikking was gesteld uit verschillende beurzen. Opnieuw werden de kerken opgeroepen Cocheret te ondersteunen.²⁴ Ten behoeve van de kerkeraad te Parijs heeft de Amsterdamse kerkeraad Cocheret een aanbevelingsbrief meegegeven.²⁵ In 1821 werd, naar aanleiding van een bedankbrief van Cocheret, gemeld dat de reis van Cocheret een groot succes was, maar dat er ondanks enkele giften van plaatselijke kerken en een sobere levenswijze van Cocheret nog een tekort was. Dit werd aangevuld uit de synodale beurs en uit enkele bijdragen vanwege de plaatselijke kerken.²⁶

Huwelijk en kinderen

Tijdens zijn studie, op 15 december 1816, huwde Cocheret met Helena Maria Mumkes (1793-1865), een meisje van katholieken huize.²⁷ Nog geen negen maanden later, 9 september 1817, werd hun oudste zoon geboren, Louis Etienne III. Waarvan het jonge echtpaar leefde is niet bekend, blijkens de aangifte was Cocheret in die tijd zonder beroep, een gebruikelijke aanduiding voor een student. Van de twaalf kinderen overleden er vijf op een naar huidige begrippen jonge leeftijd. Hun zoon Willem Frederik was handelaar in manufacturieren, hun zoon Jean Daniel stuurman op de grote vaart, en Louis Etienne was commissionair. Geen van de kinderen trad dus in de voetsporen van zijn vader.²⁸ Een deel van Cocherets latere financiële zorgen – waarover straks meer – werd mede toegeschreven aan de situatie waarin zijn kinderen, ook door eigen schuld, verkeerden. In een rapport van de gouverneur van Noord-Holland over de situatie bij Co-

cheret is sprake van een hulpbehoevende zoon en van 'onordelijke gedragingen' door (een van) zijn kinderen. De hulpbehoevende zoon is waarschijnlijk Gerrit Cornelis geweest, die na een langdurig en 'geduldig doorgestaan Lijden' in 1853 op 21-jarige leeftijd overleed.²⁹ Waarbij en aan wie gedacht moet worden in verband met de onordelijke gedragingen weet ik niet.

1822-1827. De eerste jaren als predikant

Cocheret is tot 1830 steeds predikant geweest in een rooms-katholieke omgeving. Over de eerste gemeenten valt niet zoveel te melden, Cocheret bleef er slechts kort, en er speelden geen grote kwesties, en de notulen zijn zeer summier.

De eerste gemeente van Cocheret was de Hervormde Gemeente te Heeze en Leende. De kerkeraadsnotulen van 30 april 1822 melden in artikel 5 dat er een zestal werd geformeerd van mogelijke predikanten, van wie Cocheret benoemd werd. Hoe men aan zijn naam gekomen was en waarom men hem verkoos valt uit de notulen niet op te maken. Op 10 mei ontving de kerkeraad van Cocheret bericht dat hij het beroep aan had genomen. Op 13 oktober werd hij door de consulent, J.S. Zorn, van Valkenswaard, bevestigd. Diezelfde dag deed Cocheret intrede. Op 9 februari 1823 reeds deelde hij de gemeente mee dat hij een beroep naar Nuenen had ontvangen, een week later deelde hij mee dat hij van plan was om dit beroep aan te nemen. Op 25 mei 1823 hield hij zijn afscheidsprek. Op de kerkeraadsvergadering van 26 mei werd Cocheret officieel 'losgemaakt' van Heeze en Leende.³⁰ Waarschijnlijk verhuisde hij reeds de volgende dag.³¹

Te Nuenen deed Cocheret op 8 juni 1823 intrede, hij werd bevestigd door ds. A. Cremer van Veldhoven. Zijn intredetekst was Mattheus 5: 14a.³² Ook hier bleef hij slechts kort: op 11 januari 1824 deed hij intrede in zijn volgende gemeente, 's Hertogenbosch.

De contacten met de Waalse Gemeente te 's Hertogenbosch ontstonden in de tweede helft van 1823.³³ Cocheret had in juli een preekbeurt vervuld, en blijkens de notulen van de kerkeraads-